

Warszawa, dnia 26 października 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 355/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Jacek Matusik

protokolant: protokolant sądowy stażysta Wioletta Gumienna

przy udziale prokuratora Jerzego Kopcia

po rozpoznaniu dnia 26 października 2017 r.

sprawy A. D. (1), syna A. i S., ur. (...) w W. (Armenia)

oskarżonego o przestępstwo z art. 279 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 22 grudnia 2016 r. sygn. akt II K 414/16

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wołominie.

Sygn. akt VI Ka 355/17

UZASADNIENIE

Apelacja obrońcy oskarżonego A. D. (1) zasługiwała na uwzględnienie.

Autor apelacji zasadnie wskazał, że Sąd Rejonowy rozpoznając przedmiotową sprawę dopuścił się obrazy przepisu art. 41§1 k.k. A. D. (2) i A. D. (1) zostali oskarżeni o to, że wspólnie i w porozumieniu dopuścili się popełnienia czynu z art. 279§1 k.k. Na rozprawie w dniu 29 września 2016 roku, przed otwarciem przewodu sądowego, Sąd I instancji przyjmując, że oskarżony A. D. (2) popełnił czyn z art. 279§ 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k., na podstawie art. 59a§ 1 k.k. w zw. z art. 26 ustawy z dnia 11 marca 2016 roku o zmianie ustawy kodeks postępowania karnego orzekł o umorzeniu w stosunku do niego postępowania karnego. Uznać zatem należy, iż orzekając o umorzeniu postępowania Sąd Rejonowy dokonał oceny materiału dowodowego, w tym zarówno wyjaśnień oskarżonego A. D. (2), jak również oskarżonego A. D. (1). Z orzeczeń Sądu Najwyższego cytowanych w apelacji wynika, że sędzia orzekający w sprawie jednego oskarżonego nie powinien orzekać odnośnie do innych oskarżonych, jeżeli miałby się opierać na tym samym materiale dowodowym. Orzekanie o winie współoskarżonego może rodzić bowiem uzasadnioną obawę co do bezstronności sędziego z uwagi na brak jego obiektywizmu. Sąd Rejonowy winien zdawać sobie sprawę z powyższego faktu i na podstawie art. 41§ 1 k.k. winien wyłączyć się od orzekania w sprawie oskarżonego A. D. (1). Tymczasem, Sąd Rejonowy procederował dalej, orzekając na podstawie tych samych dowodów w zakresie winy oskarżonego A. D. (1). Sytuacja taka nie powinna mieć miejsca. Okoliczności sprawy ukazują, że zarzut obrazy przepisu art. 41§1 k.k. przez Sąd I instancji jest zasadny. Już tylko te okoliczności przemawiały za uchyleniem zaskarżonego orzeczenia.

Kontrola instancyjna wykazała, niezależnie od podniesionych w apelacji zarzutów, iż wydając zaskarżony wyrok Sąd Rejonowy dopuścił się również obrazy przepisów prawa materialnego. Sąd Rejonowy zmienił opis czynu zarzucany oskarżonemu oraz jego kwalifikację prawną poprzez uznanie, że oskarżony A. D. (1) popełnił czyn z art. 278§ 3 k.k.

w zw. z art. 278§ 1 k.k., nie zaś jak przyjęto w akcie oskarżenia z art. 279§ 1 k.k. Zważyć jednak należy, iż opis czynu zmodyfikowany przez Sąd I instancji nie odpowiada przyjętej przez sąd kwalifikacji prawnej. Przypisując oskarżonemu przestępstwo kradzieży Sąd winien w opisie czynu zawrzeć podstawowe znamiona owego czynu. Powyższemu Sąd Rejonowy uchybił nie wskazując w opisie czynu, iż oskarżony dokonał zaboru rzeczy w celu jej przywłaszczenia. Zmodyfikowany przez Sąd Rejonowy opis czynu wskazuje na popełnienie przez oskarżonego A. D. (1) przestępstwa przywłaszczenia, o którym stanowi przepis art. 284 k.k. Wskazane uchybienie Sądu I instancji należy traktować jako naruszenie normy procesowej określonej w art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, w przypadku ewentualnego uznania winy oskarżonego, w zależności od poczynionych ustaleń faktycznych, Sąd Rejonowy winien prawidłowo opisać czyn przypisany oskarżonemu oraz zastosować właściwy przepis prawa materialnego odpowiadający temu opisowi. Rozważenia przy tym wymaga, w kontekście obowiązującego Sąd zakazu reformationis in peius, czy w przypadku uznania że sprawca faktycznie dopuścił się przestępstwa kradzieży możliwa będzie dokonanie stosownej zmiany opisu czynu poprzez wskazanie prawidłowych znamion określonych w art. 278 § 1 k.k.

Sąd I instancji winien również baczyć na

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.